

Trópusi Budapest

A forró július képekben és számokban

Budapest – egyenlítői hőségben. Ilyenkor derül ki, mennyire hozzáidomultunk egy évezred alatt a Nyugathoz. Ilyenkor látszik világosan, milyen gyors, lüktető és eleven az életünk ősszel, télen, és milyen lassú ernyedt, nyári kánikulában. Hiába történelmileg is bizonyított keleti származásunk, már nem bírjuk az „ősi” éghajlat forróságát, nyugatiak lettünk testestől-lelkestől.

Az első, ami feltűnik, milyen lassú a város mozgóképe. Mint valami lassított filmfelvétel a budapesti életről. A pesti ember híres rohanó. Kánikulában senki sem siet. Még a villamosok sem. Igaz, hogy a villamosoknak ehhez nem kell kánikula, máskor sem sietnek.

Budapest az a város, mely a legfegyelmesebben tűri a hőhullámot. Párizsban, Berlinben ilyenkor csupa ingujjra vetkőzött férfi szaladgál az utcákon. Nálunk alig néhányan merészkednek szakítani az öltözködési illem szabályaival. A kávéházak teraszain láthatunk néhány ilyen hőségforradalmárt, de ezek is felöltik a kabátjukat, mielőtt a kávéházi terasz hűs trambulinjáról a gőzölgő utca forró forgatagába vetnék magukat.

Az utcai padokon sok a szunyókáló férfi, fáradt nő. Kánikulában látja csak az ember, milyen kevésbé árnyékosak a budapesti utcák.

•

Megkérdeztük a mentőket, szaporodott-e a munkájuk az év legforróbb napján.

– Ellenkezőleg – felelték – kevesebb dolgunk volt, mint máskor, de súlyosabb balesetek történtek. Lehet, hogy ez is a túlságos hőség következménye.

Valószínű. A hőség megbénítja az ellenállóképességet, csökkenti azt az óvatos éberséget, mellyel a nagyvárosi ember a saját testi épségének tartozik.

•

A vízfogyasztás hatalmas emelkedést mutat. Ami azonban még ennél is fontosabb sok embernek, az a sör. Nos, a sörfogyasztás is nagy emelkedést mutat. Ezekben a napokban a júniusnak kétszeresét itták meg az emberek. Illetékes helyeken azonban sietnek ezzel együtt kijelenteni, hogy az idei kánikula sörfogyasztása meg sem közelíti a múltévit, két év előtti. Ok: a rossza gazdasági helyzet. Íme: a gazdasági válság még a kánikulával is összefüggést teremt.

•

A fürdők. A Hullámfürdőben 1300–1400 jegyet adtak ki, a Széchenyiben 3500–3600-at, a Palatinus-strandon 3000–3200-an fürödtek, a Lukács-uszodában 1000, a Duna-uszodában 1600–1800 fürdőző volt, a Császárbán 1600-nál is több. Ha ehhez hozzászámítjuk a többi fürdőt, strandokat, még mindig csak két százalékát teszi ki Budapest lakosságának a kánikulai fürdőzők száma. Ez is a gazdasági helyzettel áll összefüggésben. Budapest fürdőváros – igen. De Budapest szegény, a fürdők pedig drágák. A mai Budapest közönségének anyagi viszonyaihoz csak a dunai uszodák árai igazodnak. Ilyen uszoda azonban csak egy van, az Erzsébet-hídnál. Évről-évre sürgeti a közönség újabb dunai uszodák építését, de a székesfőváros nem hajlandó a sürgetést meghallgatni.

A szerdai kánikulában bokáig érő víz lepte el az uszoda deszkapadlóját, mely lesüllyedt a fürdőzők százai alatt.

Ez is hozzátartozik a budapesti kánikula képéhez.

1932. július 7., csütörtök, 6. old.